

hozták nyilvánosságra.¹⁶ Miként Endrét, őt is 1945-ben fogták el Ausztriában, s háborús bűneiért kötél általi halálra ítélték. 1946. március 29-én végezték ki.

Bakyt hivatalosan 1944. március 24-én nevezték ki posztjára. Endre kinevezését csak április 9-én tették hivatalosan közzé, jóllehet a magyar sajtó már március 30-án beharangozta küszöbönálló kinevezését.¹⁷ Két nappal korábban kijelentette: „Egyelőre semmit sem mondhatok feladataimról. A fontos az, hogy előzetes bejelentés vagy hajcihő nélkül, a lehető leggyorsabban végezzem munkámat. Eljön az idő, amikor a közönség megtudja, miért neveztek ki a belügyminisztérium államtitkárává.”¹⁸ Ugyanezen a napon Baky határozottabban nyilatkozott: „Feladatom a baloldali és zsidó bajkeverők végleges és teljes likvidálása. Biztos vagyok benne, hogy a kormány képes lesz megoldani ezt a hatalmas és történelmileg óriási fontosságú feladatot.”¹⁹

Horthy jóváhagyta Baky és Endre kinevezését, akikre még emlékezett mint korábbi szegedi tisztjeire. Néhány hónap múlva láthatóan más véleményvel volt róluk, de akkorra már túl késő volt a zsidók szempontjából.²⁰

A Sztójay-kormány március 22-én délután 6 órakor esküdött fel. S április 2-án Horthy egyetértésével megjelent az a közlemény, amely törvényesítette a megszállást.²¹ A közlemény leszögezte:

Magyarországot a háromhatalmi paktumban egyesült európai nemzeteknek a közös ellenség ellen vívott közös háborújában segítsék, különösen pedig hogy minden erő mozgósításával és hatékony biztosítékok nyújtásával határozatosan küzdjenek a bolsevizmus ellen, közös megegyezés eredményeként német csapatok érkeztek Magyarországra... A két szövetséges kormány megegyezett, hogy a foganatosítandó intézkedések elősegítik, hogy Magyarország minden rendelkezésére álló erőforrásával segítse a közös ügy végső győzelmét, a magyar és a német nép közötti régi barátság és fegyverbarátság szellemében.²²

A *The New York Times* értesülése szerint a magyarokat „felvilágosították”, elmondták nekik, hogy a „Német Birodalom a kb. 1 millió zsidó és további 1 millió szocialista és egyéb menekült magyar földön való korlátozások nélküli jelenlétét a Balkán-félszigeten lévő német fegyveres erők biztonsága elleni konkrét fenyegetésnek tekintette.”²³

Sztójajt, akit kompromisszum nyomán neveztek ki, Veessenmayer figyelmeztette, hogy kormánya próbatétel előtt áll, őszinteségét különösen azzal kell bizonyítania, hogy megoldja a zsidókérdést, és ellátja Németországot azokkal a javakkal, amelyekre oly nagy szükségük van.²⁴